

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.05.1974, sp. zn. 6 Co 135/74, ECLI:CZ:NS:1974:6.CO.135.1974.1

Číslo: 9/1975

Právní věta: Dospěje-li soud v řízení o přezkoumání rozhodnutí a věcech důchodových k závěru, že rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení nebyl důchod přiznán právem, i když se tak mělo stát z jiných důvodů, než které byly v přezkoumávaném rozhodnutí uplatněny, nemůže jen z toho důvodu rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení zrušit.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 31.05.1974

Spisová značka: 6 Co 135/74

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244
§ 249

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovatelka je poživatelkou částečného invalidního důchodu od 28. 4. 1970. Žádost navrhovatelky o přiznání plného invalidního důchodu byla zamítnuta rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z toho důvodu, že invalidní důchod náleží podle zákona č. 101/1964 Sb. pracovníku, který byl zaměstnán po dobu potřebnou pro vznik nároku na důchod a v době trvání zaměstnání nebo nejpozději do dvou roků po jeho skončení se stal plně invalidní. Tuto podmínku navrhovatelka nesplňuje, protože od skončení zaměstnání dnem 27. 4. 1970 do vzniku invalidity (do 1. 2. 1973) uplynula doba delší než dva roky. Podle posudku okresní posudkové komise sociálního zabezpečení v O. je totiž navrhovatelka plně invalidní od února 1973.

V opravném prostředku proti rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení se navrhovatelka domáhala přiznání invalidního důchodu z toho důvodu, že se stala plně invalidní již před únorem 1973.

Krajský soud v Ostravě po doplnění řízení posudkem krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v O. uvedené rozhodnutí zrušil, když z posudku této komise zjistil, že navrhovatelka je i nadále jen částečně invalidní. Žádost navrhovatelky o plný invalidní důchod byla totiž zamítnuta vzhledem ke zjištěné invaliditě po uplynutí dvou let ode dne skončení zaměstnání, zatímco podle

posudku krajské posudkové komise plná invalidita vůbec nevznikla.

Úřad důchodového zabezpečení poukazoval v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně na to, že za tohoto stavu nebylo důvodné jeho zamítavé rozhodnutí rušit, když navrhovatelka má nadále nárok jen na částečný invalidní důchod, i když z jiných důvodů, než které byly uvedeny v jeho rozhodnutí. Kromě toho usnesení soudu prvního stupně ani neobsahovalo právní názor, že je třeba, aby orgán sociálního zabezpečení vydal nové rozhodnutí a v jakém smyslu.

Nejvyšší soud ČSR změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení potvrdil.

Z odůvodnění:

Navrhovatelka je podle posudku krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v O. nadále jen částečně invalidní a nikoli plně invalidní, jak vyzněl původní posudek okresní posudkové komise v O. Za tohoto skutkového stavu je pak rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení, jíž byla zamítnuta navrhovatelčina žádost o plný invalidní důchod, v souladu se zákonem, i když z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v tomto rozhodnutí.

V projednávané věci bylo provedeným dokazováním zjištěno, že navrhovatelce nevznikl nárok na plný invalidní důchod. Právem proto Úřad důchodového zabezpečení vytýkal usnesení soudu prvního stupně, že ani neobsahovalo právní názor, že je třeba, aby orgán sociálního zabezpečení vydal nové rozhodnutí. To je také důsledek pochybení soudu prvního stupně, neboť za toho stavu věci nové rozhodnutí nemohlo vyznat jinak, než že se žádost navrhovatelky o plný invalidní důchod zamítá, tedy tak, jak Úřad důchodového zabezpečení původně rozhodl.

Z těchto důvodů bylo tedy usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změněno tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení bylo potvrzeno.